

20,5), *Ukochalem cię odwieczną miłością (Jr 31,3)* - mówi Bóg wyznając każdemu człowiekowi swoją miłość. Pan Bóg tak bardzo kocha człowieka, że staje się podobnym do nas w swoim Synu Jezusie Chrystusie. Uczynił to przez swoją służebnicę Najświętszą Maryję Pannę, którą wybrał na Matkę swego Syna. W osobie Jezusa i Jego Niepokalanej Matki otrzymujemy wzór, jak trwać w ufnej modlitwie do Ojca, ufać i wierzyć Bogu mimo doświadczeń. Co więcej, za przykładem Matki Bożej dokonać możemy wielkich rzeczy, które przewyższają nasze ludzkie siły i możliwości. *Przez modlitwę oddajemy się w ręce Boga stając się narzędziem Jego dzieł i wyroków* - zapewnia nas Bł. Maria Pasterka - i dodaje: *Oderwani od Boga, na nic Mu się nie przydamy (Rekol. 10 – dniowe dla Pasterek)*.

Czy jednak Syn Człowieczy znajdzie wiarę na ziemi, gdy przyjdzie? (Łk 18,8) Oto jedno z najbardziej niepokojących pytań nurtujących współczesnego katolika. Odpowiedź daje nam św. Paweł: *Trwaj w tym, czego się nauczyłeś i co ci powierzono (2Tm 3,14)*, a więc w nauce Ewangelii zapisanej pod natchnieniem Ducha Świętego. Przejrzystym obrazem historii i nauki Kościoła Rzymskokatolickiego jest jego Tradycja, która wraz z Pismem świętym stanowi najważniejsze źródło Objawienia Bożego. Jakże wielka to tajemnica, iż Bóg zaprasza nas do współpracy, byśmy tu na ziemi wraz z Nim szerzyli Jego Królestwo w Kościele świętym. Bóg potrzebuje naszych wzniesionych ku Niemu rąk i serc, jak rąk Mojżesza (*por. Wj 17,8-13*), *by nas prowadzić, czuwać nad naszym życiem, strzec naszego wyjścia i przyjscia teraz i po wszystkie czasy (por. Ps 121,7n)*.

Zawierzenia Bogu poprzez modlitwę nie tylko swego życia, ale i zbawienia innych, uczy nas Błogosławiona Maria Karłowska: *Modlitwą i poświęceniem zdobędziemy z łaską Bożą każdą duszę (Perły dla dziewczki)*.

Dniem i nocą

Czyż Bóg nie weźmie w obronę swoich wybranych, którzy dniem i nocą wołają do Niego? (Łk 8,7) pyta Pan Jezus w przypowieści o wdowie proszącej o wstawiennictwo sędziego. Historia Narodu Wybranego wielokrotnie przekonuje nas o skuteczności modlitwy i wiary w Bożą interwencję w życiu pojedynczych ludzi i wspólnot. Bóg objawia Mojżeszowi swoje imię: *Jestem, który jestem*, co znaczy, iż Bóg jest zawsze blisko każdego człowieka. Oznacza to, że wszystko, co nas spotyka, nie jest Bogu obojętne. To On kieruje losem Maryi, którą wybiera na Rodzicielkę swego Syna. Kieruje też naszym życiem jako Pan wszystkiego i wszystkich. Bóg zaprasza nas, byśmy wołali do Niego dniem i nocą w przekonaniu o Jego bliskości. I choć nasze myśli często nie są Jego myślami, a nasze pragnienia są niezgodne z Jego wolą, On słyszy nas i wysłuchuje naszych modlitw na swój własny sposób, który w przyszłości zawsze okazuje się dla nas zbawienny. Nie ustawajmy więc w naszych modlitwach, wytrwale wołajmy o każdej porze dnia i nocy – jak czynili to nas Patronowie, święci i błogosławieni.

Wzorem jest nam Bł. Matka Założycielka Sióstr Pasterek, która poucza: *Życie wieczne polega na poznaniu Boga jedyne, prawdziwego i Tego, którego posłał, Jezusa Chrystusa (por. J18,3)* – mówi Apostoł miłości. *Gdzie i od kogo można się tego nauczyć? W szkole milczenia i modlitwy myślniej (Zak. Pasterka w sam.)*.

Modlitwa różańcowa

Wartość modlitwy w naszym życiu przybliżyła nam przypowieść o faryzeuszu i celniku, którą posłużył się Pan Jezus w swoim nauczaniu. Pierwszy z nich podchodzi odważnie do ołtarza i szczyli się przed Bogiem uczynionym dobrem i wypełnianiem przykazań Bożych dodając:

Boże, dziękuję ci, że nie jestem jak inni ludzie: zdieiery, oszuści, cudzołożnicy, albo jak i ten celnik (Łk 18,9-14). Drugi z mężczyzn, który rzeczywiście ma na sumieniu oszustwa i kradzieże, wyraża przed Bogiem jedynie skruchę: Boże, miej litość dla mnie grzesznika (Łk 18,13). Pan Jezus pochwała wewnętrzną postawę celnika, jego pokorę i nie porównywanie się z innymi. Obaj mężczyźni czynili w swoim życiu zarówno dobro jak zło. Pan Jezus przestrzega nas przed postawą rozliczania się przed Bogiem według naszej miary. Miła jest Mu nade wszystko pokora w modlitwie i życiu. Takiej postawy uczy nas modlitwa różańcowa, w której rozważamy pokorę Matki Najświętszej od zwiastowania do ukoronowania w niebie. Bóg daje łaskę pokornym i wywyższa ich na wzór Maryi. Rozważajmy więc tajemnice Jej życia i służby Bogu ukrytej w tajemnicach różańca świętego ufając, iż ta pokorna modlitwa oświeci nasze serca i umysły w odczytywaniu Bożej woli w naszej trudnej rzeczywistości.

Pomódlmy się więc słowami naszej Błogosławionej Matki Pasterki: Jezu, Dobry Pasterzu, Panie mojego czasu, każdego ofiarowanego mi nowego dnia. Pobłogosław moje pragnienia, moje zamiary, moje plany. Cokolwiek się stanie, bądź Wola Twoja, Panie. Choć dla mnie niepojęta – bądź Wola Twoja święta!

Niech wezwanie Pana naszego Jezusa Chrystusa do mówienia prawdy we wszystkich sferach naszego życia: TAK – TAK, NIE – NIE zachęci nas do postawy, która będzie czytelnym znakiem, komu służymy, kto jest naszym Przewodnikiem i jedynym Pasterzem Kościoła świętego.

Opracowała s. Rafaela Olszowa CSDP